

delse af det nævnte Quantum Hartkorn, men at Besiddelsen af en Hovedgaard ikke længer skal være fornøden. Efter de forandrede Forhold, der ere indtraadte siden 1840, kan der vel være nogen Grund for en saadan Ændring i den tidligere Regel; men Sagen er isørigt efter Comitæens Skjønnende af saa ringe en Betydning, at vi maae ansee det for temmelig ligegyldigt, om Forslaget bliver antaget eller ikke. Endelig maa jeg gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til det Forslag, som Udvalget har gjort til en ny § om Jagten efter Fasaner paa Amager. Comitæen var bleven opmærksom paa, at en saadan § i en vis Henseende kunde være ønskelig, og man har ikke seet, at nogen grundet Grindring derimod kunde fremføres. For Markfredens Interesse kan det nemlig ikke være af nogen Vigtighed, at de Vedkommende faae Ret til at skyde Fasaner, og det maa erindres, at, naar der findes Fasaner paa Amager, da er Grunden kun den, at de opeltes i det kongelige Fasaneri, hvorfor det vistnok maa findes at være i sin Orden, at det ikke indrømmes Enhver at tilegne sig dem.

J. Knudsen: Det er mig ikke rigtigt klart, hvorledes § 17 i Lovforslaget egentlig i Grunden skal forstaaes; om den Ret, som er givet de Jagtberettigede ved Forordningen af 20de Mai 1840 §§ 30 og 31 til at nedskyde løse Hunde i sit District, om denne Ret er havet i al sin Almindelighed ved Bestemmelsen her i denne Paragraph; thi i saa Tilfælde forekommer det mig, at det er en stor Frihed, man her giver for de løsgaaende Hunde. Det er en bekendt Sag, at Hundene have en stor Tilværlighed til at streife omkring, og det er en ligesaa bekendt Sag, at saadanne Hunde ved denne Omstreifen afstedkomme mange Ulemper, navnlig ved Jagen efter Faar og andre Kreaturer, og det træffer sig ligeledes heller ikke saa sjældent, at de ødelægge saavel Faar som Lam. Det forekommer mig, at det maa være en absolut Berettigelse der, hvor Jagtretten samt Eiendoms- og Brugsretten er forenet, at vedkommende Eier maa have Lov til at nedskyde de Hunde, som saaledes løbe herreløse omkring paa denne hans Eiendom, naar han dertil finder Anledning, og det er det, saa forekommer det mig, at §

17 her vil formene en saadan Eier at gjøre. Jeg kunde maaskee for en Deel slutte mig til det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kampmann), men i dette Forslag omhandles alene Jagthunde, og det er ikke de Hunde, som i saa Henseende gjøre den meeste Skade, og forarsage de største Ulemper. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den ærede Ordfører, om der ved Bestemmelsen i den nævnte Paragraph ogsaa forstaaes, at det navnlig, for at tage et Exempel, er formeent de mindre Landeieendomsbesiddere, som egentlig i Grunden ikke have noget saakaldet Jagtdistrict, men som dog have Jagtret paa de Jorder, de have i Eie og Brug, om det er saadanne Eiere formeent, naar denne Paragraph gaaer igjennem og bliver til Lov, at nedskyde de Hunde, som til forskjellige Tider streife herreløse omkring paa hans Jord. Denne Ret til at nedskyde saadanne Hunde, troer jeg ikke, at det er heldigt at fratage ham.

Kampmann: Da de Forslag, jeg har tilladt mig at stille til Udvalgets § 19 under Littr. a og b, ere anbefalede af den ærede Ordfører, skal jeg ikke videre opholde mig ved disse. Hvad derimod angaaer det under Littr. c stillede Forslag, bemærkede Ordføreren, at dette ikke af Udvalget kunde anbefales, efterdi den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet i § 19: at Jordbrugeren eller Jagteieren, der gjør Anholdelsen, skal være berettiget til strax at udpante for Mulcten, — af Udvalget er funden at være ganske hensigtsmæssig, nemlig som et Middel til at forebygge Processer. Jeg er nu rigtignok af en ganske modsat Mening. Vel er Sagen i og for sig ikke af stor Betydning, men jeg har dog troet at maatte give Anledning til, at der over dette Punkt fandt en særlig Afstemning Sted. — Naar Nogen med Skydevaaben bliver antruffet paa en anden Mands Grund, og der er Personer tilstede, som i de paakommende Tilfælde ville kunne bevædne, at dette har været Tilfældet, da vil det vistnok meget sjældent skee, at den Anholdte vil vægre sig ved godvillig at rette for sig, han vil nok i Mindelighed afgjøre Sagen uden Proces; thi, naar han vil lade det komme til Proces, vil han jo ikke kunne slippe under